

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Klášterky a soudců JUDr. Blanky Chlostové a JUDr. Michala Holuba ve věci

žalobců: a) **M. H.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx

b) **D. K.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx

c) **L. M.**, narozená dne xxx
bytem xxx, xxx

d) **L. Š.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx

všichni zastoupení advokátem Mgr. Petrem Novákem
sídlem Vídeňská 546/55, 639 00 Brno

proti
žalované:

Deutsche Lufthansa Aktiengesellschaft, reg.č. HRB 2168
sídlem Von-Gablenz-Straße 2-6, 50679, Köln, Německo
zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Vincíkem
sídlem Ovocný trh 1096/8, 110 00 Praha 1

o zaplacení částky 2 400 euro s příslušenstvím

k odvolání žalobců proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 23. února 2021, č.j. 10C 372/2020-57,

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Tomanová.

takto:

- I.** Rozsudek soudu I. stupně **se potvrzuje.**
- II.** Každý ze žalobců je povinen nahradit žalované náklady odvolacího řízení ve výši **2 359,50 Kč** do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Pavla Vincíka, advokáta.

Odůvodnění:

1. V záhlaví uvedeným rozsudkem soud I. stupně zamítl žalobu, žalovaná byla povinna zaplatit prvému žalobci částku 600 € se zákonným úrokem z prodlení z částky 600 € od 14.8.2019 do zaplacení ve výši 10 %, (výrok ad I.), druhému žalobci částku 600 € se zákonným úrokem z prodlení z částky 600 € od 14.8.2019 do zaplacení ve výši 10 % (výrok ad II.), třetí žalobkyni částku 600 € se zákonným úrokem z prodlení z částky 600 € od 14.8.2019 do zaplacení ve výši 10 % (výrok ad III.), čtvrtému žalobci částku 600 € se zákonným úrokem z prodlení z částky 600 € od 14.8.2019 do zaplacení ve výši 10 % (výrok ad IV.), a každému ze žalobců uložil povinnost zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 4 646,40 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalované (výroky ad V.-VIII.).
2. Soud I. stupně takto rozhodl o žalobě, jíž se žalobci domáhali každý částky ve výši 600 € s příslušenstvím s tvrzením, že dne 12.7.2019 cestovali letem provozovaným žalovanou společností č. letu xxx z Montrealu do Frankfurtu, když letadlo do cílové destinace mělo přiletět 13.7.2019 v 07:05 hodin, avšak přiletělo až v 09:00 hodin, a žalobci proto nestihli navazující let č. xxx z Frankfurtu do Prahy. Do cílové destinace měli přiletět v 10:00 hodin, avšak náhradním letem č. xxx, který jim zajistila žalovaná, přiletěli do cílové destinace až v 14:08 hodin. Žalovaná přes výzvu kompenzaci neuhradila.
3. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s odůvodněním, že let žalobců č. xxx byl zpožděn pro zhoršené povětrnostní podmínky – silná bouře s blesky a zhoršená viditelnost včetně větrů dosahujících intenzity tornáda. Ke zpoždění letu došlo již na předchozí rotaci letu č. xxx z Frankfurtu do Montrealu, když zpoždění činilo 2 hodiny 23 minut.
4. Soud I. stupně vyšel ze zjištěného skutkového stavu, z něž vyplývá, že žalobci se zúčastnili dne 12.7.2019 letu provozovaného žalovanou společností č. letu xxx z Montrealu do Frankfurtu, když letadlo do cílové destinace přiletělo namísto v 07:05 hodin až v 09:00 hodin, a žalobci tak nestihli navazující let č. xxx z Frankfurtu do Prahy, který měl odletět z letiště v 09:00 hodin a přiletět do cílové destinace v 10:00 hodin. Žalobcům byl poskytnut náhradní let č. xxx z Frankfurtu do Prahy, kam přiletěli až v 14:08 hodin. Důvodem zpoždění letu z Montrealu do Frankfurtu byly nepříznivé povětrnostní podmínky na letišti v Montrealu u předchozího letu č. xxx z Frankfurtu do Montrealu, kdy toto zpoždění trvalo 2 hodiny 23 minut.
5. Zjištěný skutkový stav posoudil soud I. stupně podle čl. 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 (dále jen nařízení), shledal, že žalobci by měli nárok na kompenzaci podle § 7 odst. 1 písm. c) nařízení v souvislosti se zpožděním letu z Montrealu do Frankfurtu, v důsledku něž nestihli navazující let z Frankfurtu do Prahy a zpoždění činilo více než tři hodiny.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Tomanová.

V řízení však bylo prokázáno, že důvodem zpoždění letu byly zhoršené povětrnostní podmínky, které bránily vzletu letadla u předchozího letu č. xxx z Frankfurtu do Montrealu, které byly neslučitelné s odletem letu, a nebylo v možnostech žalované těmto mimořádným okolnostem zabránit.

6. Výrok o nákladech řízení odůvodnil ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. a tyto přiznal ve věci plně úspěšné žalované za čtyři úkony právní pomoci po 3 540 Kč podle vyhl. č. 177/1996 Sb., čtyři náhrady hotových výdajů po 300 Kč a 21 % DPH ve výši 3 225,60 Kč celkem ve výši 18 585,60 Kč tak, že každému ze žalobců byla uložena povinnost nahradit žalované náklady řízení v částce 4 646,40 Kč.
7. Proti tomuto rozsudku podali žalobci odvolání, v němž nejprve zpochybnili včasnost vyjádření žalované k žalobě ve třicetidenní lhůtě, která jí byla usnesením soudu I. stupně uložena. V průběhu řízení před odvolacím soudem však uvedli, že na této odvolací námitce netrvají, neboť došlo k nesprávnému výpočtu lhůty a vyjádření žalované k žalobě bylo podáno včas.
8. Ve věci samé označili za zjednodušující závěr soudu I. stupně, že v důsledku zpoždění letounu na předchozí rotaci operujícího letu č. xxx tj. na letu č. xxx došlo k výskytu mimořádné okolnosti a touto mimořádnou okolností v podobě nepříznivého počasí na letišti v Montrealu byl zasažen i žalobců č. xxx a žalovaná proto není povinna k náhradě újmy vzniklé žalobcům v důsledku zpoždění letu č. xxx. Soudu I. stupně žalobci vytkli, že není zřejmé, jakým způsobem dovodil příčinnou souvislost mezi tvrzenou mimořádnou okolností a zpožděním letu žalobců č. xxx. Namítli, že soud I. stupně nezkoumal, jakým letounem měly být lety č. xxx a č. xxx operovány a nelze proto s určitostí uzavřít, že by tyto dva lety byly operovány jediným letounem a jednalo se o tzv. rotaci. I v případě, že by oba lety byly operovány jediným letounem, jedná se o dva samostatné na sobě nezávislé lety a je podnikatelským rizikem žalované, že využívá na přepravu cestujících rotující linky, aniž by přizpůsobila rozestupy jednotlivých rotujících letů s ohledem na možnou existenci mimořádné okolnosti tak, aby se zpoždění jednoho letu nedotklo letu navazujícího. Žalobci namítli, že zajištění takových dostatečných časových rozestupů je žalovaná schopna ovlivnit. Soudu I. stupně žalobci dále vytkli, že dostatečně nezjistil, jaké jednotlivé rozestupy žalovaná mezi letem č. xxx a letem č. xxx naplánovala a v jakém rozsahu se zpoždění letu č. xxx dotklo zpoždění letu č. xxx. Dále poukázali na to, že ze strany žalované nebylo tvrzeno ani prokazováno, jaká přiměřená opatření učinila za tím účelem, aby se zpoždění jednoho letu nedotklo letu navazujícího, respektive rotujícího. Soudu I. stupně žalobci též vytkli, že nezkoumal, zda žalovaná za účelem odvrácení tvrzené mimořádné okolnosti učinila potřebná opatření a zda bylo možno zpoždění letu žalobců zabránit. Žalobci uvedli, že soud I. stupně měl zejména postavit najisto, zda žalovaná ve fázi plánování letu přiměřeným způsobem přihlédla k riziku zpoždění předchozího, letu a naplánovala své lety tak, aby mohl být let žalobců č. xxx operován včas. V této souvislosti odkázali na závěr Soudního dvora Evropské unie ve věci C-294/10, podle něž musí být čl. 5 odst. 3 nařízení vykládán v tom smyslu, že jelikož je letecký dopravce povinen přijmout všechna přiměřená opatření, aby čelil mimořádným okolnostem, musí ve fázi plánování letu přiměřeným způsobem přihlédnout k riziku zpoždění spojenému s případným výskytem takovýchto okolností a počítat s určitou časovou rezervou. Žalobci navrhli, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně změnil a žalované uložil povinnost uhradit každému ze žalobců částku 600 EUR s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 600 EUR od 14. 8. 2019 do zaplacení, jakož i náhradu nákladů řízení.
9. Žalovaná navrhla potvrzení rozsudku soudu I. stupně jako správného, když nejprve zdůraznila, že své vyjádření, jímž doplnila odpor o skutková tvrzení, podala ve stanovené lhůtě.

10. Žalovaná dále uvedla, že za přidělení jednotlivých slotů stojí rozhodnutí letového provozu ohledně odletových a příletových kapacit, které spadají do výlučné působnosti letového provozu daného letiště a žalovaná je povinna se jimi řídit. Důvodem pro toto opatření je na prvním místě zajištění co nejvyšší možné úrovně ochrany a bezpečnosti pro cestující. O důvodu zpoždění byli žalobci obratem informováni. Žalovaná dále zdůraznila, že koordinace a komunikace přidělování slotů je organizovaná ze strany Eurocontrol se sídlem v Bruselu s tím, že nejprve jsou plánované odletové a příletové časy vyplněny do jednotného online rozhraní, do nějž v reálném čase veškeré jednotky vkládají maximální kapacity, které je daná jednotka schopna obhospodařit. V případě, že poptávka podle letového plánu převyší nabídku skutečné okamžité kapacity, dochází k nedostatku slotů a délka zpoždění přímo vyplývá z rozdílu mezi poptávkou a nabídkou. Letecký operátor tedy nemá v případě výpadku nabídky slotů ze strany letiště jakýkoliv vliv na skutečný slot, který mu bude přidělen.
11. Žalovaná zdůraznila, že kvůli špatným povětrnostním podmínkám, a to bouři a tornádu na předchozím letu v rámci jedné rotace provozované žalovanou byl slot pro let opakovaně revidován. V případě letu žalobců mohla za posunutí slotu situace na letišti v Montrealu v místě odletu předchozího letu, což dokládá i důvod pro posun slotu, který je uváděn u jednotlivých pohybů slotů v doloženém přehledu historie přidělených slotů. V této souvislosti žalovaná odkázala na dokumentaci předchozího letu. Zcela odmítla tvrzení žalobců, podle nějž je podnikatelským rizikem žalované, že využívá na přepravu cestujících rotující linky a že by měla s ohledem na možnou existenci mimořádné okolnosti přizpůsobit rozestupy jednotlivých rotujících letů tak, aby se zpoždění jednoho letu nedotklo letu navazujícího s tím, že dle názoru žalobců je toto žalovaná schopna ovlivnit. Žalovaná namítla, že tento názor žalobců zcela popírá popisovaný princip přidělování jednotlivých slotů i samotný reálný důvod zpoždění předchozího letu tedy tornádo v Montrealu.
12. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně podle § 212 a § 212a o. s. ř., jakož i řízení předcházející jeho vydání, a odvolání žalobců neshledal důvodným.
13. Odvolací soud vyšel ze skutkového stavu dostatečně zjištěného soudem I. stupně, z nějž vyplývá, že důvodem zpoždění letu žalobců č. xxx z Montrealu do Frankfurtu byly nepříznivé povětrnostní podmínky na letišti v Montrealu u předchozího letu č. xxx z Frankfurtu do Montrealu, spočívající v silné bouři s blesky a zhoršené viditelnosti včetně větru dosahujícího intenzity tornáda. Zpoždění trvalo 2 hodiny 23 minut. Soud I. stupně zcela správně dovodil, že se jednalo o mimořádné okolnosti ve smyslu čl. 14 a 15 preambule nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 (dále též jen nařízení). Zpoždění letu žalobců bylo podle správného závěru soudu I. stupně způsobeno zpožděním předcházejícího letu a ke zpoždění došlo v příčinné souvislosti s mimořádnými okolnostmi, jimž nebylo možné zamezit ani v případě přijetí všech přiměřených opatření, když citované články přímo uvádějí jako mimořádnou okolnost povětrnostní podmínky neslučitelné s uskutečněním letu.
14. Žalobci v odvolání vytýkají soudu I. stupně, že podrobně nezkoumal, zda oba lety, tedy let č. xxx a let č. xxx byly operovány stejným letadlem. Tuto námitku žalobců shledal odvolací soud nedůvodnou, neboť z důkazů založených žalovanou je zřejmé, že se jednalo o rotující let a žalobci netvrdí, z jakých důvodů by měly o této skutečnosti vzniknout jakékoliv pochybnosti či z jakého důvodu by žalovaná tentýž den v tutéž hodinu provozovala let z Frankfurtu do Montrealu jiným letadlem, než let z Montrealu do Frankfurtu.
15. Námitky žalobců vytýkající soudu I. stupně, že nezkoumal, zda byl let žalobců naplánován s dostatečnou časovou rezervou, tedy, jaké byly jednotlivé rozestupy mezi letem č. xxx a č. xxx, ani jaká přijala žalovaná přiměřená opatření, shledal odvolací soud zcela nedůvodnými, neboť nelze

žalované jako provozujícímu leteckému dopravci vytýkat, že nemá k dispozici časovou rezervu v rozsahu cca tři hodiny nad rámec běžného času rotace, po něž by např. v tomto případě jiné nevytížené letadlo stálo na letišti v Montrealu. Námitky žalobců, že by žalovaná měla mít někde náhradní letadlo, případně mezi jednotlivými rotacemi zajistit delší časové odstupy, neboť by již dopředu měla počítat s tím, že může dojít se zpoždění, shledal odvolací soud zcela mimo reálné ekonomické možnosti leteckých společností, jakož i cestujících, neboť by vedlo k výraznému zvýšení cen letenek. Tuto odvolací námitku proto nelze, než považovat za zcela účelovou. Taktéž námitka, že by se jednalo o dva samostatné a na sobě nezávislé lety s podnikatelským rizikem žalované, aby nedošlo ke zpoždění na žádném letu, nelze považovat za důvodnou.

16. Zjištěný skutkový stav plně vystihuje mimořádné okolnosti, které nemůže letecký dopravce ovlivnit. Žalované nelze vytýkat jakékoliv pochybení. Odvolací soud k tomu uvádí, že smyslem nařízení je, aby letečtí dopravci bezdůvodně neslučovali lety, nikoli aby byli trestáni za existenci povětrnostních podmínek neslučitelných s uskutečněním dotčeného letu včas. Odvolací soud shledal zcela správným závěr soudu I. stupně, že mimořádné okolnosti na letu téhož letadla z Frankfurtu do Montrealu přímo ovlivnily zpoždění letu provozovaného tímtož letadlem z Montrealu do Frankfurtu.
17. V projednávané věci bylo zpoždění způsobeno výlučně mimořádnou okolností, která zprošťuje leteckého dopravce povinnosti hradit náhradu ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení a jsou splněny, jak podmínky čl. 14, tedy mimořádné okolnosti spočívající v povětrnostních podmínkách neslučitelných s uskutečněním dotčeného letu, tak i čl. 15, neboť se jedná o dopad rozhodnutí řízení letového provozu, které se vztahuje k jednotlivému letadlu v určitý den, které vyvolá zpoždění, zpoždění do dalšího dne nebo zrušení jednoho nebo více letů uvedeného letadla, i když byla dotčeným leteckým dopravcem přijata všechna přiměřená opatření, aby zabránil zpoždění nebo zrušení.
18. Soud I. stupně správně hodnotil zjištěné mimořádné okolnosti, počasí nepodléhá jakýmkoliv vlivům ze strany člověka a postup žalované, která za shora popsané mimořádné situace realizovala předmětný let v nejkratším možném termínu, byl jediným možným opatřením odpovídajícím dané situaci při splnění podmínky dodržení bezpečnosti cestujících. Žalovaná učinila veškerá možná opatření, aby co nejméně zatížila cestující a zajistila jejich bezpečnost a po realizaci letu z Montrealu do Frankfurtu žalobcům poskytla náhradní let z Frankfurtu do Prahy. Prokázala mimořádné okolnosti ve smyslu čl. 14 a 15 preambule nařízení, jakož i ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení a není proto v souladu s tímto článkem povinna platit náhradu podle čl. 7 nařízení.
19. Ze všech shora uvedených důvodů postupoval odvolací soud podle § 219 o. s. ř. a rozsudek soudu I. stupně jako správný potvrdil z důvodů v něm uvedených, včetně výroku o nákladech řízení.
20. Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř., neboť žalovaná byla i v odvolacím řízení plně úspěšná. Žalované byly přiznány náklady za právní zastoupení advokátem, a to za dva úkony právní služby, jejichž výše byla stanovena podle § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb. z tarifní hodnoty stanovené vždy podle kurzu eura vůči koruně ke dni poskytnutí právní služby. Kurs eura vůči koruně činil k 27. 4. 2021 (podání vyjádření) 25,895 Kč, z tarifní hodnoty 62 148 Kč byla stanovena výše jednoho úkonu právní služby částkou 3 620 Kč, k 12. 7. 2021 (odvolací jednání dne 13. 7. 2021 kurz ČNB zveřejňuje k 14:30 hod.) činil kurz eura vůči koruně 25,725 Kč, tarifní hodnota tedy činila 61 740 Kč a výše jednoho úkonu právní služby podle § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb. činila částku 3 580 Kč. Celkem tak vznikly žalované náklady řízení ve výši 7 200 Kč, k níž byly připočteny dvě náhrady hotových výdajů po 300 Kč a DPH z částky 7 800 Kč ve výši 1 638 Kč tak, že celková výše nákladů řízení vzniklých

žalované činí částku 9 438 Kč, z níž byla každému ze žalobců uložena povinnost nahradit žalované náklady ve výši 2 359,50 Kč k rukám právního zástupce žalované.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu I. stupně ve lhůtě dvou měsíců ode dne jeho doručení, avšak jen za splnění podmínek a z důvodů stanovených v § 237 o. s. ř. ve znění od 30. 9. 2017 - jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Proti tomuto rozsudku v části týkající se výroku o nákladech řízení není dovolání přípustné.

Praha 13. července 2021

JUDr. Jan Klášterka v. r.
předseda senátu